

Daudzinājums zaļai dzīvībai

Kad 3x3 saime dodas Zilā kalna virsotnē, tā atgādina cilvēku upi, kas plūst uz jūru, un harmoniski sasaucas ar saietu 3x3 Kocēnos pamattēmu – atāls – spēka smelšanu no dabas, zaļās dzīvības ataugšanu, atjaunošanos. Mēs katrs esam pilnīgs šajā dabas strauvē. Daudzi ir noguruši no negācijām sabiedrībā, izdeguši darbā, apbēdināti no neveiksmīgām cilvēciskām attiecībām. Ceru, ka piekritīsiet – Kocēnos palīdzēja atrast ceļus, veidus, kā palīdzēt sev atjaunoties, atgūt spēkus. Daudzinājuma kulminācija bija kopējā izjūta, ka šajā nedēļā esam domājuši vienu domu – dot un ņemt no Dieva, Māras, Laimas – debesīm un zemes, vienam no otra. Sanācām aplī kā bišu saime, kad katrs zina, ko dara, lai notiktu iecerētais. Dažkārt nevajag vārdus, pietiek ar acu skatu, kustību, kopīgu dziesmu. Daudzinājumā zaļai dzīvībai sanācām ap uguni, kas tiek iekurta katru reizi.

Es sakūru uguniņu trejdeviņus žagariņus, Sildās Dievs, sildās Laima – Mana mūža licējiņi. Trejdeviņas dzirkstelītes Pret saulīti uzlēkušas, Lai sadega nelaimīte Kā uguni dzirkstelīte. Dedzi gaiši uguniņa, Tu nezinī, ko es došu. Es tev došu ziediņam zaļu vārpu plūkumiņu. Es tev došu ziediņam rudzu maizes gabaliņu, trejdeviņas dzīpariņus... Daudzinājums nostiprināja atziņu, ka ar visām maņām jācenšas ieklausīties un sajūt dabas dvēseles smaržas, tad arī labāk sapratīsim sevi, apkārtējos un viens otru stiprināsim, lai atjaunotos atkal un atkal no jauna. Palīdzēs arī dzimtas sakņu spēks, ko mantojam no vecākiem un vecvecākiem, par ko atgādināja pasaules latviešu ģimeņu saietu 3x3 Kocēnos namamāte un namatēvs Dina un Reinis Cepļi. Mums visiem izdosies, jo ugunij ziedojam dzijas dzīpariņus ar vislabākajām vēlmēm.

Ilze Brinkmane

Dienas norise

Svētdiena, 15. jūlijs

10.00 – 10.30 Brokastis
9.40 – 10.10 Dienas tēma un TV ziņas
11.30 – Konference, nometnes slēgšana
13.00 – 14.30 Pusdienas, atvadas
14.30 – Izbraukšana no Kocēniem uz Rīgu.
Autobuss iebrauks Rīgā ap plkst.16.30.

Paziņojums

Kocēnu 3x3 nometnes fotogrāfijas būs pieejamas interneta vietnē, kur ikviens dalībnieks tās varēs lejuplādēt. Vietnes adresi nometnes vadītāji izsūtīs visiem dalībniekiem uz e-pastu augusta pirmajā nedēļā.

Nākamgad 3x3 nometnes Latvijā notiks Dundagā un Neretā, Garzerā un Katskiļos ASV, kā arī Īrijā, Anglijā un Austrālijā, kur viena no vadītājām būs Jolanta Lārmāne, kura ir piedalījusies 3x3 nometnēs Latvijā.

Sveicam šodienas gaviļniekus!

Oskaru Justeli, Oskaru Brakmani un Oskaru Grāpi, Ritvaru Alksni un jubilāri Gitu Alksni un rītdienas jubilāri Egiju Krūmiņu.

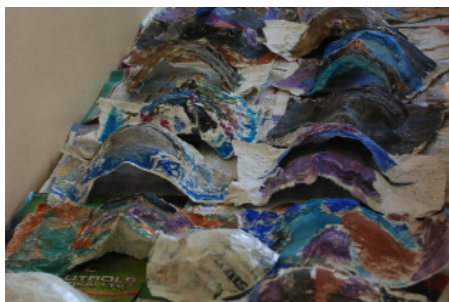
Fotostāsti

Nikšana ir arī sava veida filosofēšana - to pierāda Alberta saruna ar Kārli

Nomentes izskaņā jāpierāda, ka ir vēl spēks kaulos. Kurš kuru?

Savus rokdarbus gatavi jau izrādīt masku darinātāji

Varenā straumē plūst 3x3 dalībnieki uz Zilā kalna virsotni, lai piedalītos Daudzinājumā

Vecāki var mācīties no bērniem

Rīdzinieku Marahovsku ģimenei pirmā 3x3 nometnes pieredze iegūta pērn Cesvainē. Mamma Baiba Lasmane-Marahovska par 3x3 bija daudz labu vārdu dzirdējusi no draudzenes, kura brauca uz nometni. Pa gadu bērni bieži atcerējušies Cesvaines nometni, skatījušies video un plānojuši, kurās ievirzēs viņi šogad gribētu darboties. Bērnu interese bijusi galvenais iemesls, kādēļ arī šogad viņi pieteikušies braukt uz Kocēniem. Pērn bērni - Katrīna (8gadi), Jēkabs (6 gadi) un Justīne (4 gadi) vēl īsti nevarēja atrast savas intereses. Šogad Jēkabs ir ļoti aizrāvēs ar florbolu, viņš lepojas, ka ir pats izgatavojis putnu būri, pabijis pie skautiem, taču atzinis, ka tam esot vēl par mazu. Katrīnai ir izdevies uzšūt trīs lellītes, izgatavojusi maskas, vienīgi Justīne vēl šaubījās, vai labāk ir Sprīdīšu skoliņā vai tomēr kopā ar mammu Latviskajā virtuvē. Tētis Juris aizņemties dēļ ģimenei pievienojās nedēļas beigās, toties, kad viņš ieradās, visa ģimene kopā varēja izvizināties ar zirgiem, jo zirgi bija teju visu nometnes bērnu sapnis. Baiba piebilst, ka arī viņa beidzot tikusi zirgam mugurā. Kamēr bērni bija savās ievirzēs, Baiba vingrojusi un apguvusi Latviskās virtuves gudrības – cepusi pīrākus, plātsmaizes, gatavojusi zirņus ar speķi, zirņu pikas, kaņepju sviestu. „Paldies, tiem atsaucīgajiem kocēniešiem, kuri mums no saviem dārziem iedeva dilles, tas bija sirsnīgi. Mani interesē latviešu ēdieni, lai gan tagad latviskā virtuve paplašinās, ietekmējoties no citu tautu virtuvēm. Ievirzē bija jauka kompānija, mēs

ne tikai gatavojām ēdienus, bet arī izdziedājāmies,” stāstīja Baiba. Runājot par to, kā bērniem iemācīt veselīgi ēst, mamma stāsta, ka viņai patīk gatavot un bērni labprāt no rītiem ēd putras, zupas, grauzē dārzeņus. Baiba novērojusi, ka bērniem nepatīk, ka jāuc kopā dažādas sastāvdaļas, viņi labprātāk ēd visu atsevišķi.

Baiba un Juris ikdienā nodarbojas ar tirdzniecību, abi apmeklē pirts skolu, jo ģimenes plānos ir uzcelt savu pirti. Baiba mācās Medicīnas koledžā, nedaudz strādā par ārsta asistenti un prāto, kā lietderīgāk izmantot iegūtās zināšanas. „Bērni ir paaugušies un tagad es meklēju, ko vēlētos dzīvē darīt, jo tas, ko iepriekš darīju, man īsti pie sirds nebija,” atzīst Baiba. 3x3 lielākais ieguvums ir tas, ka bērni pēc tās ir kļuvuši drosmīgāki, atbildīgāki, paši vairāk uzdrīkstas pieņemt lēmumus. Tā ir iespēja pamēģināt dažādas nodarbes un atklāt savus talantus.

Ģimene mācās un kopj latviskās tradīcijas – Ziemassvētkos velk blūķi, arī Jāņu svinības ar katru gadu izdodas aizvien labākas.

„Ja bērni ir bijuši 3x3, tad mēs no viņiem varam mācīties ļoti daudzas lietas, reizēm viņi mums atgādina, ka ēdienreizēs ir jādzied galda dziesma, ko periodiski arī darām,” stāsta mamma. Pa nometnes teritoriju viņi pārvietojušies ar velosipēdiem, kas bijis ļoti ērti, dzīvojot kempingā. Arī ikdienā viņi ir aktīvās atpūtas cienītāji – kopīgi brauc ar velosipēdiem, peldas, sauļojas, sēņo, jo dzīvo blakus jūrai, upei un mežam.

Daiga Kļanska

Kocēnu 3x3 - bērnu un puķu nometne

Kocēnu 3x3 nometne 3x3 kustības aizsācējai Līgai Rupertei atmiņā paliks kā bērnu un puķu nometne, jo trešdaļa nometnes dalībnieku ir bērni, turklāt daudzi no viņiem ir ļoti mazi. „Es nekur nebiju redzējusi tik skaisti izrotātu baznīcu, kā tas bija Rubenē. Un katru dienu floristikas ievirzes vadītāja Inita Jurgenberga kopā ar nometnes dalībniekiem mūs pārsteidza ar

skaistām ziedu kompozīcijām, kurās izcēla katra pļavas ziedīņa skaistumu,” teica L.Ruperte.

Vērtējot Kocēnu 3x3 nometni, Līga saka – rezultāts ir brīnišķīgs. „Te ir ļoti laba organizācija un ļabi saskaņota komanda, kura zina, kas katrā brīdī ir darāms, kas ir vadītāju nopelns. Turklāt radošā grupa ne tikai zina, kas ir jādara, bet arī izdara, turklāt izdara to ļoti mierīgi. Izskatās, ka vadītāji ir laimīgi un izbauda nometnes norisi, gūstot gandarījumu, jo citas algas par šo darbu nav, kā vien gandarījums. Tā ir alga, kas mūžam nezudīs,” teica L.Ruperte.

3x3 kustības aizsācēja priecājas arī par to, ka šajā nometnē ir daudz bērnu, un tas ir ideāls modelis uz ko tiekties – jauno paaudzi. Turklāt ir ļabi pārdomātas bērnu programmas

un izmeklēti piemēroti darbinieki. Šogad ir divas ievirzes zīdaiņiem ar vecākiem.

L.Ruperte ir pateicīga arī Kocēnu cilvēkiem, jo īpaši novada domes priekšsēdētājam Jānim Olmanim un kultūras nama vadītājai Inārai Blūmai, floristei Initai Jurgenbergai, zirgaudzētavas vadībai, kuri ir nesavtīgi strādājuši, lai nometni šeit uzņemtu. „Neskatoties, uz to, ka šeit bija daudz praktisku problēmu un es vadītāju vietā varbūt būtu meklējusi citu vietu, nometne ir noorganizēta lieliski, šķēršļi ir pārvarēti un mēs varam izbaudīt skaisto vietu. Te bija fantastisks kultūras nams, labas gulēšanas vietas, labas iespējas sportot,” uzsvēra L.Ruperte.

Daiga Kļānska

Tas ir to vērts!

3x3 Kocēnos radošā grupa

Kocēnu 3x3 vadītājiem Dinai un Reinim Cepliem šobrīd vēl grūti izteikt nometnes kopsavilkumu, jo viss vēl turpinās, un tā īstā atklāsme par piedzīvoto atnāks varbūt pat pēc ilgāka laika. Bet šībrīža sajūta nometnes vadītājiem ir – pateicība. Pateicība Dieviņam par labo laiku. Bija pa druska no visa – saule, lietus, pērcons – tas viss sasaucās ar nometnes tēmu, apliecinot, ka dabā ir viss, un mēs spējam būt un atjaunoties apstākļos, kādus Dievs mums dod, un tie ir vislabākie.

Pateicība ieviržu vadītājiem par darbu un arī par to, ka lika pārskatīt priekšstatus par kontaktēšanās nozīmi. Gatavojoties nometnei, Dina

bijusi patīkami pārsteigta, kad šajā ļoti aizņemtajā laikā, kad viss saplānots pa minūtēm, ikreiz, kad kādam zvanijsi saistībā ar 3x3, dzirdējusi: priecājos, ka piezvanīji. Ceplī aicina ikvienu dalībnieku uzturēt, veidot un ieguldīt laiku to kontaktu uzturēšanā, kas veidojušies šajā nometnē.

Ceplu pateicība visiem dalībniekiem, kas piepildīja vadītāju izloloto nometnes satura „režģi” ar dzīvi – ar sevi. Dina to salīdzina ar Brauna kustību, kurā visas daļiņas plūst savā kustībā, bet noteiktā sistēmā un harmonijā. Nometne bija dalībnieku gaišuma piepildīta.

Vadītāji ļoti lepojas ar katru ģimeni, kas šeit bija. Tā ir vadītāju privilēģija

– lasītus ļautiņus ņemt, un šeit aicinātie ir bijuši motivēti šeit būt, un tam bijusi piepildīta atdeve. No šīs enerģijas Dina un Reinis ir uzlādējuši arī savas enerģijas un jūtu baterijas.

Pateicība par atgriezenisko saiti un labajiem vārdiem. Kautrīgie latvieši retisaka atzinību otram, bet šeit daudzi nekautrējās pateikt par labām lietām arī sīkumos. Vadītāji labos vārdus nodevuši tālāk – ieviržu vadītājiem, radošajai grupai, kocēniešiem. Īpašu paldies vadītāji saka floristei, kuras ziedu kārtojumi darīja pacilājošāku katru vietu un pasākumu.

Dina un Reinis ir pateicīgi dalībniekiem, kas viņus pieņēma kā vadītājus. Protams, viņi bija ļoti satraukušies, vai viss labi izdosies, un atbildīgi, lai visi labi justos. Protams, viņiem nometnes nedēļa bija smags darbs. Bet viņi zina – kaut fizisko un arī garīgo spēku baterijas šobrīd ir nosēdušās, tās atjaunosies, uzlādēsies un piepildīs arī viņu jūtu baterijas.

Un visbeidzot Reinis un Dina aicina ikvienu ģimeni, kas grib pagaršot un izbaudīt brīnišķīgo 3x3 nometnes vadītāju sajūtu, un jūtas gana atbildīgi un stipri to darīt, nekautrēties un pasacīt to Latvijas 3x3 padomes priekšsēdei Inesei Krūmiņai. Vēlmēm un iecerēm tiks atrasts pielietojums. „Tas ir to vērts! Mums tas patika!” saka Reinis un Dina.

Rasma Zvejniece

Fotostāsti

*Vecmāmiņa Aloīda, meita Anita
un mazmeitiņa Rēzija jūtas arvien
vienotākas*

*Jānis Sausnītis liek gībt Andrai, Inesei
un daudzām citām, kad uzsāk Imanat
Kalniņa dziesmas*

*Uldis Siliņš uzskatāmi demonstrē,
kā pareizi nostādīt diafragmu, lai
nodziedātu skanīgi*

*Ienākot Zilā kalna laukumā, kur no-
tika Daudzinājums, ikviens pieskārs
upurakmenim*

Izkrāso savu dzīvi

Tas, ka 3x3 nometnē daudziem miegam atliek vien pāris stundas vai nepaliek nemaz, nav nekas neparasts. Bet tas, ka miegs tiktu iemainīts nevis pret dančiem vai nikšanu, bet pamatīgu darbu – izklausās divaini? Nemaz ne, ja runājam par Kocēnu 3x3 TV cilvēkiem Oļģertu un Māru Krastiņiem.

Lai katru rītu pēc brokastīm visi kopīgi noskatītos 15 minūšu filmiņu par iepriekšējā dienā piedzīvoto un pēc tam, ja būs vēlēšanās, iegādātos videofilmu par visu Kocēnu 3x3, Krastiņi šonedēļ strādā 20-22 stundas diennaktī. Oļģerts un Māra ir viss divās personās – režisori, korespondenti, operatori, montētāji, datorspeciālisti utt. (nepārzinot tehnisko procesu, nepratišu nosaukt visu, kas vajadzīgs sarežģītajā un darbietilpīgajā procesā, lai taptu koncentrētais un Krastiņu radītais patiešām kvalitatīvais rezultāts).

Piekrituši būt par Kocēnu 3x3 televīziju, jo esot radoši cilvēki, kas izkrāso savu dzīvi. Iepazīnušies caur mūziku, mācoties visnotaļ nopietnā Medicīnas institūtā, Oļģerts un Māra visnotaļ nopietno pamatdarbu Oļģerta privātklīnikā apvieno ar otru – radošu nodarbi – filmēšanu. Sākums šim hobijsam bijis pirms 12 gadiem, kad auguši Krastiņu trīs bērni, kuri piedalījušies dažādās aktivitātēs, un vecāki to filmējuši, lai parādītu bērnu iespējas arī citiem vecākiem. Tad uzaicināti Vidzemes televīzijā

veidot raidījumu jauniešiem „TV tuss”, un visa ģimene bijusi raidījuma radošā grupa. Skatītājiem viņu darbs patīcis, un Krastiņi aicināti veidot videoreklāmas, filmēt koncertus un dažādus pasākumus. Hobijs pilnveidojies par profesionālu nodarbi, uzņemtas arī divas dokumentālās filmas.

Krastiņi atzīst, ka darbs 3x3 nometnē ir jauna un smaga pieredze – gluži kā mācības kaujas apstākļos. Tas, ka spēj tikt galā ar tāda apjoma un kvalitātes darbu, ir viņu plašā pieredze videofilmēšanā, pasākumu rīkošanā, arī sava uzņēmuma gandrīz 20 gadu darba organizēšanā. Un arī tādēļ, ka Krastiņi ir 3x3 saimei piederīgie.

Viņi pirmoreiz 3x3 nometnē bijuši Vaidavā, un pēc tam vēl piecās nometnēs. Daudzi vēl šodien no Adamovas nometnes atceras viņu sporta deju paraugdemonstrējumus (Krastiņi savulaik bijuši 5.vietā sporta deju senioru grupā). Pēc Stiklu nometnes „iepausējuši”, jo bērni studēja, tad sākās piecu mazbērnu laiks. Tagad viņi ir atgriezušies 3x3 zināmā mērā izlūkos – vecāki strādā, bet meita Elīna piedalījās Brīvajā mikrofonā (Krastiņi bija arī viena no „Dziedošajām ģimenēm” pirmajā raidījumā). Šobrīd viņi ir mazliet noguruši no intensīvā darba, bet, kā šīs nometnes tēma māca – atāls ataug ar divkāršu spēku, tā arī, iespējams, Krastiņi atgriezīsies 3x3 saime.

Rasma Zvejniece

Zāļu sievas padomi

Šodien piedomāju vairāk par zālēm ādai: dadži, dzelzenes, gandrenes, madaras, panātres, smilgas, kas uzlabo ādas, matu un nagu augšanu, veicina elastību, ārstē nātreni un citas alerģiskas ādas kaites. Ģeld „priekš zižig ād un spīzdigem matiem”. Ceru,

ka šīs zāles palīdzēs dalībniekiem, kas staigājuši un dancojuši basām kājām, kas gulējuši un sēdējuši pļaviņā zem ozola kupļajiem zariem no šo augu istabiņām.

Zāļu sieva

*Ventiņ sveicans nikšans ļoužem
Miļe droug un dārgē radīņ,
Viss mār jouke paziņ saim,
Le jums dziesmot paiet gadiņ,
Le jums veselib un laim!*

*Le jums dziedot negurst rīkles,
Le ik vārds jums sierde trāp.
Le ik diens: vo dižs, vo sīkes
Āzmierst var, kas grouž un sār!*

*Dziesm spēks i aplam varens
To zina joune, to zina vecs.
Tie, kas siersnig jem un padzied,
Cōram dienam takte lec.*

A siersnig sveican – Ventiņ siev

Stils, mode un atāls

Kā tāda 3x3 nometnē līdz šim nebijusi ievirze kā Stils un mode dāmām iekļaujas nometnes tēmā Atāls? Ievirzes vadītāja Dace Dukāte skaidro: pavisam labi iekļaujas.

Kad sievietes sāk vairāk pedomāt par savu stilu un modes piemērošanu tam un meklē stilista padomu? Tad, kad savā dzīvē grib ko jaunu. Kad dzīvē sācies jauns periods un viņas iekšējā būtība prasa izmainīt arī ārējo tēlu. Kad sevī viss liekas tik ļoti pazīstams, ka gribas ko jaunu. Vārdu sakot – kad

sievietei kā atālam gribas atdzimt. Uz ievirzi nākušas gan jaunākas, gan vecākas dāmas. Dažas uz visām nodarbībām, dažas tikai uz kādu vienu. Klausījušās par ģērbšanās stiliem, krāsu paletēm, ķermeņa proporcijām un citām dāmām svarīgām lietām. Un kas jo svarīgi – stiliste Dace padomus sniedza katrai konkrētai dalībniecei. Tā ka varbūt kāds virziens vai doma pārvērtībām būs iedots.

Mācījās atšķetināt ģitāru

To, ka Alberts Rokpelnis prot mācīt un iemācīt ģitāru spēlēt, apliecināja uzskatāms piemērs – 1,7 mēnešus jaunais Alberts juniors, kurš Brīvajā mikrofonā apbūra publiku ar savu mazo ģitāriņu. Bet kā veicās tiem iesācējiem, kas nāca uz Alberta vecākā nodarbībām (kurās asistēja arī juniors) ģitārspēlē iesācējiem?

Alberts saka: iemācījās, kas gribēja, viņa mērķis esot sasniegts. Mērķis nebija īsā laikā pilnībā iemācīt ģitāras spēli, bet gan iedot virzienus, kā atšķetināt ģitāru (tā šo procesu formulējis viens no dalībniekiem). Iemācīt, kā nolasīt akordus, kā mācīties ģitārspēli, izmantojot internetu, kā prast piespēlēt šlāgerballītēs vai nīkšanā. Vārdu sakot – iedot nepieciešamo informāciju, kas

noderēs, kad skolotājs nebūs blakus. Alberts šādu 3x3 ievirzi vadīja pirmoreiz, un vērtē, ka pareiza bijusi doma veidot to kā ievirzi tikai pieaugušajiem. Ja būtu kopā ar bērniem, vajadzētu citādu pieeju un rezultāts varbūt nebūtu izdevies tik labs. Tam piekrit arī klātesošie ievirzes dalībnieki. Lai arī varbūt mazliet stīvākiem pirkstiem, pieaugušie bijuši uzcītīgi mācekļi, ieklausījušies arī teorētiskajā daļā un trenējušies vairāk nekā tikai nodarbībās. Albertam bijis gandarījums ik pa brīdim kādā nometnes stūrī dzirdēt trinkšķinām „Strauja, strauja upe tecēj”. Un viņa lielākais prieks un gandarījums būtu kādā no nākamajām nometnēm savus iesācējus redzēt ar ģitāru nīkšanā.

Mācekļi jau māca mācekļus

Te vienā laikā notiek vismaz trīs lietas: viedas sarunas, rakstu pētišana un jostu celošanas un pīšana. Turklāt, kā pārliecinājos pēdējā nodarbībā – mācekļi jau māca mācekļus un var iztikt bez skolotājas klātbūtnes. Lūk, tā ir augstākā māksla, bet nu tā jau ir Krūmiņmātes māksla – saka Austo un pīto jostu ievirzes dalībnieces.

Skolotāja kādu brīdi nav klāt, bet tādēļ darbs neapstājas – sievas dara savu darāmo, bet mācekle Ilze citai māceklei palīdz tikt galā ar zīmējumu celainē, kas ir jau augstākas sarežģītības darbs nekā skujiņa. Tā kā šajā procesā 50% esot matemātika, tad kāds to uztvert ātrāk, citam iet lēnāk. Tam, kas pats

tikko mācījies un izpratis procesu, pat vieglāk otram palīdzēt, jo pats no savām kļūdām mācījies, – saka Ilze. Tas arī svarīgākais – nevis dabūt garāku jostu, bet saprast, kā to izdarīt, kad blakus nebūs skolotājs.

Arī viedās sarunas un rakstu pētišana neapsīkst, ja blakus nav Krūmiņmātes, jo to uztur viedā Maruta Lūkina. Maruta ir priecīga, ka šajā nometnē viņas vadītājā Dievturības ievirzē ir sapulcējušies tāda viegla grupa, kas viņu nenogurdina, bet uzlādē, un beidzot arī pati Maruta tikusi pie seno rakstu kodu lasīšanas un jostas celošanas.

Rasma Zvejniece

Fotostāsti

Visu nedēļu mēs pulcējamies kultūras nama lielajā zālē, lai skatītos un klausītos ziņas, dancotu un dziedātu

Radošā komanda neatslābst ne mirkli!

Dabas taku zinātāja Anna Āze ierāda iemaņas, kā pagatavot skaistu cepuri no kļavu lapām

Vienmēr noder relaksējoša masāža

Fotostāsti

Dančos kājas pie zemes neturas

Politikas ievirzē Ansis Bogustovs plāno valsts budžetu

Danču muzikanti dodas pie miera visvērāk

Vadītāja pateicas Līgai un Arnoldam Rupertiem

Galvenā vērtība – daudzināt labo

„Katram, kas vēlējās, palīdzēju uzzināt, kas ir dievturība, tās vēsture, pasaules uzskats, kas ir svētrūpe. Kādu vietu dievturība var ieņemt Latvijā, „stāsta Maruta Voitkus – Lūkina, kamēr šis ievirzes dalībnieki gudro katrs savu Daudzinājuma scenāriju.

Viens no svētrūpes veidiem ir tieši Daudzinājums.

Kā skaidro Maruta, dievturība ir reliģija, bet atšķiras ar citām vērtībām. Galvenās ir labestība, goda turēšana, darba prieks, daiļums, tikumi, patstāvība, bet nav akla ticēšana, pazemība, paļāvība.

Dievturība māca, kā daudzināt labo un nepieļaut sev negācijas.

„Dievs ir Visumā. Katrs latvietis pamatā ir dievturis, jo saņemam spēcīgu garīgo mantojumu, arī to, ka Dievs ir katra sirdī,” teic Maruta

Voitkus – Lūkina. Pēc viņas teiktā saprotu – tas ir kulta ap dzīvības brīnumu, bijības izjūta pret visu, kas ir mums ap visapkārt dabā. Arī auglības kulta, par kuru vēsta tautas dziesmas, kuras dēvējam par nerātnajām. Tās stāsta par mūsu senču izpratni, ka tikai mīlot vienam otru, radot bērnus, tauta uzturēs dzīvība stīgu no paaudzes paaudzē un neļaus pazust nebūtībā.

Tā nav dzīve, tas ir kino jeb teātris Kocēnos

Citi par Kārli

„Gribēju izmēģināt, jo zināju, ka būs kaut kas interesants,” teic Niks Petjukevičs, kad jautāju, kāpēc izvēlējies nākt pie ievirzes vadītāja Kārļa Krūmiņa, kurš laicīgi brīdināja – vai nu, vai nu – citas ievirzes nebūs iespējas apgūt. Nikam piekrit arī Sintija Justele.

„Es īsti nevarēju atrast sev piemērotas vakara ievirzes, tādēļ sapratu, ka šeit mans laiks Kocēnos būs pilnvērtīgi piepildīts, „atklāj Māra Nikola Grīnvalde.

Kocēnu aktrise Samanta Strazdiņa stāsta, ka pie Kārļa jau mācās teātra studijā „Ribēja mute” un 3x3 izmanto iespēju turpināt, papildināt jau iesāktu.

Uzzinu, ka Kārlis, tāpat kā viņa māsa Mētra ar nometnes radošo garu uzauģuši. Mētras pirmā nometne piedzīvota, vēl pasauli neredzot. Darbošanās uz skatuves jau no mazotnes saista arī Pēteri Reiteru.

Ieva Muktupāvela atklāj, ka Kārli iepazinusi vēl mazu un tad jau sapratusi, ka viņa ir īsta radošā dzirksts.

Kārlis par citiem

Kārlis Krūmiņš pašlaik ir profesionāls aktieris un režisors. Iestudē lugas un

spēlē lomas dažādos teātros – Krievu drāmas, Nacionālajā, Valmieras, tāpat vada radoši audzinošu teātra skolu bērniem no 8 līdz 18 gadiem. Pirmo teātra mākslas pieredzi ieguvis 3x3 nometnēs pie Ulda Siliņa, tāpat citiem, bet, strādājot ar bērniem, vislabāk izpratis, kā strādāt ar cilvēkiem, lai viņi pamazām atvērtos.

„Kad citās 3x3 nometnēs pirms tam biju nopietni gatavojies, izstrādājis koncepciju, tas izgāzās, jo svarīgi, kādi cilvēki sanāk kopā, cik tuvas attiecības bijušas ar teātra mākslu,” stāsta Kārlis. Kocēnos sanākuši, runājuši par notiekošo ar pašiem, apkārtējiem un atnākusi tēma par šķiršanos.

Mēģinājumā Kārlis ik pa brīdim dod uzdevumu, neļauj aizmirst par ko katram jādomā. „Tas, kā jūs uznāksiet, šī attieksme pārnesīsies uz skatītājiem. Anna, tavs uzdevums ir saukšana mājās, nevis blāusana u-ū! Sauc tā, lai kāds arī gribētu atsaukties,” norāda režisors. Jāatrod arī kopīgs ritms, kas paspīlgtina notiekošo uz skatuves.

Atklāju dažus mirklus no aizkulisēm, bet Kārļa un viņa aktieru kopdarbu izrādi performanci „Domino” redzēsim vakarā.

Ilze Brinkmane

Nakts basketbols

Uz nakts basketbolu šoreiz bija ieradušies negaidīti daudz spēlētāju. Kopā bija astoņas komandas ar gariem, maziem, īsiem, lieliem, skaistiem spēlētājiem. Daudzinājums bijis tik pacilājošs, ka devis visiem otro elpu, jo spēles bija ļoti spraigas. Bija sanākušas līdzvērtīgas komandas, visu izšķīra pēdējās sekundes. Īpaši izcēlās vietējo komanda. Baumo, ka bija ieradušies paši bk "Valmiera" spēlētāji, viņi komandā pieņēma vienu nometnieci, bez kuras viņi noteikti nebūtu izcīnījuši pirmo vietu. Kā jau sportā - traumu netrūka, citus nesa malā, viens pēc otra dalījās ar aukstu ledu. Vienīgie bez traumām iztika KBL komanda. Krietns nakts

basketbola līdzjutēju pulciņš šodien runā tikai čukstus. Bumbas krita grozā līdz pat rīta gaismai.

Vietas:

Vidējie un vecājie

1. Kocēni
2. Bez nosaukuma
3. Vaboles
4. Tediji
- 5./6. Radošā grupa/Stumbeņi

Jaunākie

1. KBL
2. Liepājas lauvas

Paldies trīs papildtiesnešiem – Sandijam, Kārlim un Edmundam!

Varena uzvara, jo uzvar draudzība

Vienlaicīgi varēja klausīties gan Baškeviču ģimenes stāstus par Bangladešu, gan just līdzīgu 3x3 pušu un vietējo kocēniešu komandu sacensībām florbolā.

Bijām nedaudzi, bet pietiekami skaļi atsaucīgi līdzjutēji mūsējo spēlei ar jau atzītajiem Latvijas čempioniem. Spēle sākās spraigi. Var redzēt, ka Rubenes komandai izstrādāta taktika, precīzas piespēles, bet mūsējie, sajūtot līdzjutēju atbalstu, arī pamazām atgūst pašapziņu.

Liels paldies Kocēnu sporta centra direktoram Ivaram Jansonam, kurš īsā laikā 3x3 bērniem vecumā līdz 13 gadiem iemācīja florbola spēles būtību.

Pirmos vārtus gūst Ričards Dūdiņš, drīz viņa kontā ir arī otri. Sasparojas Niklāvs Mekšs un seko veiksmīgi iemetieni pretinieka vārtos. Pie vārtu guvuma tiek arī Rihards Brinkmanis un Dzintars Lipors.

Mūsu ovācijas ir neviltotas, jo notiek taču spēle ar profesionāļiem!

Par veiksmīgiem iemetieniem un vārtsargu zibenīgo reakciju, mūsu gaviles, protams, tiek arī kocēniešiem. Grūtākais, kad mazākumā esošajai Rubenes komandai palīgā tiek iedalīti zēni no 3x3 komandas. Draugiem jāsacenšas savā starpā. Nav viegli, ja tevi uztver kā pretinieku savējie un arī skatītāji.

Rubenes komandu vajadzēja pārstāvēt arī 3x3 vārtu guvējam Ričardam. Kad pēc spēles paslavēju viņu, ka cīnījies kā īsts lauva, zēns atplaukst. „Kad vajadzēja spēlēt pret savējiem, nemaz necentos gūt vārtus, „teic Ričards.

Priecīgi, protams, ir Rihards, Dzintars un Niklāvs, kurš izrādās florbolā jau trenējas, atšķirībā no citiem, kuri ar šo sporta veidu iepazīnās tikai Kocēnos.

Fakti: KSK : Rubene” jauniešu komandas savās vecuma grupās katru gadu ierindojas vadošajās vietās Latvijas bērnu un jauniešu florbola čempionātā.

Rezultāts: 8:9 (3x3 un Rubene U-10).

Ilze Brinkmane

Smejošais „Atāls”

Stārķu klabināšanas pavadīta ir aizritējusi Kocēnu 3x3 nedēļa, kuras laikā mēs esam izbaudījuši gan pamatīgu tveici, kurā labi žūst siens, gan pamatīgas lietusgāzes, kas ļaus ataugt jaunai zālei – atālam. Aizbraucot mājās, arī mēs būsim citādi, jo tikai pēc kāda laika varēsim pavērot, kā nometne mainījusi mūsu bērnu uzvedību, ieradumus, domas, ko viņi mums stāstīs nākamnedēļ un droši vien, kaut ko par nometni atgādinās ap Ziemassvētku laiku, vaicājot: „Mammu, tēti, vai mēs šovasar brauksim uz 3x3?” Droši vien arī mēs uz kādu lietu skatīsimies citādi, domāsim un rīkosimies citādi. Kad Dina un Reinis 2010.gada 3x3 vasarā mani notvēra Mazsalacas skolas gaitenī un aicināja būt par redaktori viņu nometnes avīzei, es ne mīkli nešaubījos, jo zināju, ka viņu nometne būs īpaša tā pat kā viņu ģimene, kur savstarpējas mīlestības mirdzums ir no acīm nolasāms.

Lai arī pirms nometnes raizējos, kā būs ar avīzi, kas maketēs, kas rakstīs, jo citu nometņu domubiedri šovasar bija aizņemti citos darbos. Un ticiet vai nē, viss atrisinājās brīnumainā kārtā, caur draugu draugiem es satiku Ilzi Brinkmani, kurai šī nometne bija pirmā, kādas darbības ritā manā darba e-pastā bija iekritusi vēstule no Induļa Bērziņa, kurš kopā ar Ievu Pužuli apņēmas pāris nedēļu laikā iemācīties maketēt. Pagājušajā nedēļā Uldis Siliņš atrakstīja, kā viņš man varētu būt noderīgs avīzē. Ār Rasmu Zvejnieci mēs esam pulka kopā strādājušas un zinām, ka varam palauties viena uz otru, lai katrās vakariņās šonedēļ būtu ne tikai kartupeļu šķivis, bet arī silti burtiņi. Paldies Ievai Kalniņai par iniciatīvu un Žurnālistikas ievirzes bērniem par centīgu darbu. Paldies redakcijas darbiniekiem par sadarbību, atbalstu un smiekliem, kas šonedēļ dzirksteļoja ne tikai redakcijā, bet it visur, kur mēs satikāties un bijām kopā! Paldies nometnes dalībniekiem, ka bijāt atsaucīgi, atvērti sarunām, un ar interesi lasījāt „Atālu”. Ceru, ka gūvāt priekšstatu par nometnes norisi, ka smējāties un bijāt laimīgi, ka esam šeit Kocēnos.

Daiga Kļanska

SILIŅŠ KOCĒNOS 6

Piektdiena. 13.jūlijs, un tas jau vien norāda uz potenciālām nepatīkšanām. Tā arī bija - tecējošs (tekošs, tecīgs, punķains) deguns, aizsmakusi balss, un šovakar jātājas publikas priekšā. Ar padomu nāca Kirmušku pāris, kas man maksāja, mazliet noapaļojot uz augšu, divus latus.

Esot jādzer melnais balzāms ar siltu pienu. Sietā tāds šotfs nav atļauts, eju uz ēdienveikalu. "100 g balzāma, 10 g piena (cik tas ir litros?), lūdzu!" Samaisu un skol! Lejā pa lūku! Sliktāk nav, labāk nepaliek. Eju pie Kirmuškam pēc saviem diviem latiem. Nedod! Kāpēc es neesot piejaucis sodu? "JŪS MAN NEKO NETEICĀT PAR TO SASODĪTO SODU!"

Šie pastāv, ka ir teikuši, un vakarā aizbrauc uz Pāvilostu, kur vecajam Kirmuškam jātēlo Neptūns un jāsvēti zivis. Kaut arī Neptūns ir pagānu dievs, es domāju, ka cilvēkiem ar apšaubāmu morālo šķiedru vajadzētu atturēties spēlēt dievbās, bet koncentrēties uz neliēšu lomām.

13. jūlijā Vivitai Skurulei ir dzimšanas diena. Tūlīt pēc pusnakts nīcēji viņai dzied "Daudz baltu dieniņu" dzīvojot, strādājot, spēlējot un mīlējot, kam seko coronas blautais: augšā, lejā, priekšā, iekšā! Trīs manāmi malki, un pudelei kakls pie dibena. Pēc tam jubilāri dancina. Starp dancinātājiem ir arī Jēkabs Staris.

Plkst. 2.00 dzied Vivitai atkal, šoreiz "Sveicinam, vēlējam tev labu laimi!" Trīs spēcīgi tēvaiņi sveiž jubilāri gaisā. Viens, divi... līdz skaitlim sešpadsmit iet viegli, septiņpadsmitais jau ir ļoti šķobīgs un astoņpadsmitais sasniegts ar mokām. Ātlikušie gadi tiek norakstīti. Pilngadība ir sasniegta. Alu dzert drikst.

Ārpusē, Kultūras nama galā ir Initas Jurgenbergas floristikas ievirze. Pie sienas, darināta no dažādiem augu materiāliem, izkārtā tepikveidīga saieta emblēma. Patlaban uz noslēgumu tiek veidots liels gredzens, ko greznos saieta emblema, šoreiz trīs dimenzijās. Inita ir koceniete. Visas floristikas dalībnieces pieder pie daiļā dzimuma. Ja bija arī kāds vīrišķis, tad tas bija kur iepīts.

Mēs runājam ar Initu par Latvijas florigu izdomu, fantāzijas lidojumu vai sauksim to par radošo garu. Man tas vienmēr ir liesies iespaidīgs. Rietumos viss ir ļoti komercializēts, sistematizēts. Eksperimentiem neatliek laika.

Eju tālāk.

Pa aptieku vaiga sviedros ņemas Ventiņš. Ko es redzu? Viņš ar māca pērties! Kungs, stāvi man klātu! Kocēnos ir izcēlusies pirtāžas epidēmija.

Es esmu nonācis pie mežģiņu darinātājam. Ko nozīmē "frivolitē"? Man nav ne jausmas. Es zinu, kas ir "frivols".

Un tad iekš Tivolli, Mēs kļuvām frivolli,

Un zuda kaunība, Ak, skaistā jaunība!

Te nekas frivols nerādās. Anitas Baltalksnes meitenes pat nepaceļ acis uz augšu. Ko viņas dara, es bez brillēm nevaru saredzēt. Kautko ver, kautkam dur. Es izeju ārā tikpat gudrs kā ienācis.

Ieeju pie Andra Tomašūna, kas rāda Latvijas vēsturi fotogrāfijās. Ja nav nekas slikts ko sacīt, tad labāk nesacīt neko.

Koridorā Krišjānis Sants no Kontaktimprovizācijas Inese Krūmiņa no Austas un pītas jostas dresē Marutu Voikus-Lūkinu no Dievturības, Līgu Reiteri no Zāļu sievas padomi un čupu man nezināmu sieviešu vai nu no zirgu vai no kādas citas mācības, kā ritmā staigāt. Tad nostājas garā rindā un sāk pīties, mīties un mainīties vietām. Es laikam izskatījos vairāk apstulbis, kā parasti, jo Vivita man saka:

"Tā ir jostu ievirze." Jostu ievirze? Es Vivitai atbildu, ka viņa uz savu jubileju būs ieņēmusi vienu kraukšķīti par daudz. Man tā izskatās kā pēcdzemdību vingrošanas bez mazuļiem. Vivitai bija taisnība. Kāpēc jostnieki tā darījās, jūs redzēsīt sestdien.

Pēc īsas uzturēšanās Purciema zābaciskajā gaisotnē, kur katrs pašūta zābaka darinātājs sveic savu jaundzimušo apavu ar mezonīgu deju, es beidzot nonāku ziepju darbnīcā pie Ingas Kalviņas. Tur ir sešas dienas saražots vairāk ziepju nekā es esmu spējis ievārit 82 gados. Vairāk vai mazāk smaržīgas, visādās krāsās un lielumos ar un bez ziepju zālēm. Arī man uzdāvina 2 gabalus bombongas lielumā.

Un tagad ir laiks pienācis teikt ardievas.

Paldies Cepļiem, paldies Kocēniem, paldies Jums visiem! Tik jauni mēs nekad vairs nesatiksīties!

Lai ēdieni garšo,

Lai dzērieni smeķē,

Lai sidrabnauda krājas zeķē!

Lai mācītājs piedod

Jums dienišķos grēkus!

Priecīgus Mārtiņus

Un Ziemassvētkus!

Uldis Silīņš

3x3 ieguvumi – jaunas zināšanas un draugi

Nometne tuvojas beigām. Nevēlos braukt prom. Varētu vēl nedēļu šeit palikt un darīt kaut ko citu, lai visu varētu izmēģināt un iegūt vēl daudzas zināšanas. No nometnes līdzī uz mājām es paņēmu divas paštaisītas lelles, vienu paštaisītu diezgan lielu zirdziņu, savus animācijas zīmējumus un visticamāk arī filmiņu. Paņēmu līdzī arī dažādas zināšanas no žurnālistikas ievirzes. Tagad zināšu, kā pareizi jāraksta raksti, lai gan vēl joprojām nerakstu perfekti, kā jāintervē cilvēki un kā labi pavadīt laiku. Šajā nometnē es esmu iepazinies ar dažādiem cilvēkiem un ieguvusi daudz jaunu draugu. Gana daudz esmu uzrakstījusi, bet zinu vienu - es mājās aizbraukšu

Žurnālistikas ievirze

ar labām atmiņām, un šo nometni es atcerēšos vēl ilgi.

Madara, 11 gadi, Sigulda

Šajā 3x3 es jutos pat ļoti labi. Pēdējā diena jau klāt, bet sajūta, ka atbraucu tikai vakar. Man bija ļoti jautri, es iepazinies ar jauniem draugiem un satiku vecos. Materiālie ieguvumi ir divas lellītes un viens spēļu zirdziņš ko pati darināju, un ir arī daži nemateriālie ieguvumi, piemēram, stipras lietis gāzes un saulainas dienas. Šajā nometnē es iemācījos arī to, ka lelles šūt ir diezgan interesanti un viegli. Man šī nometne ļoti patika un likās saulaina un omulīga pat vislietainākajās dienās.

Alma, 9 gadi, Salaspils

Vēl pēdējā diena, un nometne būs

beigusies. No sākuma nedomāju, ka nometne būs tik interesanta. Būtu ļoti jauki, ka nometne vēl būtu dažas dienas. Es no sākuma pieteicos uz tādām nodarbībām, kuras es nemaz nezināju, jo gribēju ko jaunu uzzināt un iepazīt. Es pieteicos žurnālistikā, kontaktimprovizācijā un animācijā. Tās visas bija ļoti jaukas ievirzes, un es neko nenožēloju. Žurnālistikā es mācījos intervēt cilvēkus un informāciju pareizi uzrakstīt datorā. Kontaktimprovizācijā vajadzēja sajūst cita cilvēka ķermeni un atrast atbalsta punktus. Abi vadītāji arī bija jauki un izpalīdzīgi, ja ko nesapratu. Animācijā es taisīju filmiņu, kuras tēma ir pankūku deja. Man šī nometne ļoti patika un ceru, ka es nākošgad arī braukšu uz 3x3 nometni.

Austra, 12 gadi, Kocēni

